

7117 2. Beh. af Lovf. om Opsørelse af en Udstillingsbygning ved Charlottenborg Slot.

7118

til, men lad os saa være færdige og ikke faae flere Sparegrise. Naar saa det ærede Medlem for Kjøbenhavn siger, at vi udstreкке vore „begjærlige Arme“ efter denne lykkelige Bøsse, denne Udstillingsfond, der hidtil har ført en saa idyllisk Tilværelse, saa er det en mærkelig Udtalelse, thi vi tjene jo slet ikke Noget derved. At Fonden har ført en lykkelig Tilværelse, ja, det kan en Sparegris godt gjøre, naar der bliver puttet Penge i den hvert Aar; den bliver først urolig, naar man begynder at rykke Pengene ud af den, og der bliver Tale om Fordelingen af dem. Altsaa, den lykkelige Tilværelse er forklaret derved, at der hidtil ikke er slet Andet, end at der Aar for Aar er samlet Penge i Fonden; det giver ikke Anledning til Uro eller Tvivl, men Uroen og Tvivlen komme først, naar vi skulle til at fordele muligvis meget betydelige Midler, og saa er det, at vi ikke skulde have anden Ordning at træffe, efter hvad den ærede Minister foreslaar, end at overlade det Hele til Ministerens Komite eller Bestyrelsesraad, eller hvad det nu er, saaledes som denne Komite nu er indrettet, eller som den nuværende ærede Minister eller en anden Minister saar Lyst til at indrette den, hvad vi ingen Raadighed have over. Det er det, jeg anser for en uheldig, retlig mislig Stilling, og det er derfor, jeg indtrængende ønsker, at vi maatte komme til en Afgjørelse af dette Forhold saaledes, at vi faae at vide, hvorledes alle Parter ere stillede, baade vi og de, der ere interesserede i Fonden. Men det vil ikke kunne opnaas paa anden Maade end paa den simple og naturlige Maade, at vi gjøre med disse Penge, hvad vi gjøre med Statens andre Penge, nemlig behandle dem paa Finantsloven og i Statsregnskabet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Der er et Punkt i den sidste ærede Talers Foredrag, som jeg ikke kan lade være med aldeles bestemt at modsig. Det ærede Medlem fremsatte atter den Paastand, at der ikke var foregaaet Noget ad Lovgivningens Vej, hvorved Udstillingsfonden var konstitueret; men jeg vil henvise til det Bilag I, som er trykt til Betænkningen, og man vil deraf se, at, efter at der først var gaaet Forhandlinger forud i Rigsdagen, hvorunder det blev gjort gjældende — og jeg tror med god Føje — at det ikke var

rigtigt, at Staten tog den Indtægt, der fremkom ved, at Kunstnerne udstillede deres private Arbejder — de Arbejder, der udstilles, ere jo Kunstnernes private Arbejder — hævdede man da den Betragtning, at den Overskudsindtægt, som derved maatte fremkomme, burde gjøres frugtbar for Kunstnerne selv, og at Gjennemsnitsindtægten i de sidste Aar af Udstillingen, der hidtil var kommen Staten tilgode, derved, at det var bragt i Afdrag i Statens Udgift til Kunstakademiet, var 3,150 Rd., og saa forhøiede man Statskassens Tilskud med 3,150 Rd. og gav derved haandgribelig tilkjende, at Staten renoncerede paa denne Indtægt til Fordel for Kunstnerne. Det er altsaa en Beslutning paa Finantsloven, hvorved denne Sag er afgjort; derved blev den Indtægt, som fremkom ved Udstillingerne, gjort til Kunstnernes, og det overlodes til Regjeringen at ordne dette Forhold, selvfølgelig efter Konference med Kunstnerne. Naar der nu er Tale om at anvende 150,000 Kr. af Udstillingsfonden og Tale om at laane 100,000 Kr. til Udstillingsfonden, er det selvfølgelig ikke et egenraadigt Indfald af Ministeren, men det er et Forslag, som er foreslaaet efter Forhandling med Udstillingsfondens Bestyrelse. Denne er gaaet ind derpaa og har samtykket deri. Uden et saadant Samtykke vilde jeg aldrig have forelagt Rigsdagen Forslag derom. Jeg tror, det er rigtigt at konstatere de Udtryk, som ere brugte i Finantsudvalgets Betænkning. Det er kun et Par Linier, som jeg ønsker at gjøre Thinget bekendt med. Finantsudvalgets Udtalelse i Betænkningen lyder saaledes: „Et Forslag om, at Statskassens Tilskud til Kunstakademiet forges med 3,150 Rd., som er Gjennemsnitsbeløbet af Indtægterne af den aarlige Udstilling, mod at disse Indtægter for Fremtiden anvendes i de udstillende Kunstneres Interesse, forekommer Udvalget i høj Grad billigt. Men Udvalget antager derhos, at Anvendelsen af disse Indtægter bør endelig afgjøres af Ministeriet“. Deri staar kort og godt, at Anvendelsen af disse Indtægter for Fremtiden skal være en anden, end den hidtil har været. Hidtil have disse Midler været anvendte til Kunstakademiets ordinære Udgifter; nu finder man det billigt, at disse Midler paa Grund af deres Oprindelse blive anvendte i Kunstnernes Interesse; men der staar ikke et Ord om, at disse Midler skulde ophøre at være Statsmidler eller eies af Andre end hidtil. Den be-